

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj-Składkowski*

Minister Opieki Społecznej:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

376.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 16 maja 1936 r.

o warunkach służby przygotowawczej i zasadach odpowiedzialności służbowej kandydatów na szeregowych Policji Państwowej, przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

Na podstawie art. 138 a ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany przepisów o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Określenie „kandydaci kontraktowi”, użyte w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego, odnosi się do kandydatów na szeregowych Policji Państwowej, przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Dla kandydatów kontraktowych wprowadza się służbę przygotowawczą.

§ 3. Komendant Główny Policji Państwowej może przyjmować kandydatów kontraktowych do służby w Policji Państwowej na warunkach, określonych w rozporządzeniu niniejszem, zarówno w ramach etatu osobowego Policji Państwowej, jak i w ramach kontyngentu, wyznaczonego w zarządzeniach Ministra Spraw Wewnętrznych.

Rozdział II.

Stosunek służbowy.

§ 4. (1) Kandydaci kontraktowi przed zawarciem umowy muszą posiadać następujące warunki:
a) obywatelstwo polskie,

- b) nienaganną przeszłość,
- c) wiek od 20 — 28 lat,
- d) stan wolny,
- e) wzrost nie mniejszy niż 170 cm,
- f) odpowiednie uzdolnienie fizyczne,
- g) zdolność do działań prawnych,
- h) odpowiednie uzdolnienie umysłowe, biegłą znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, ukończenie co najmniej 6 bądź 7 klas szkoły powszechnej, udowodnione świadectwem, lub wykształcenie ogólne, odpowiadające co najmniej 6 bądź 7 klasom szkoły powszechnej.

(2) Stwierdzenie, czy kandydaci posiadają warunki, wyszczególnione w ust. (1) pkt. h), jeżeli nie posiadają świadectwa z ukończenia co najmniej 6 bądź 7 klas szkoły powszechnej, należy do komisji, której skład ustala Komendant Główny Policji Państwowej lub z jego upoważnienia komendanci wojewódzcy.

(3) Z osobami, karanymi za przestępstwa z chęci zysku oraz przeciwko którym toczy się postępowanie karno - sądowe o przestępstwa, ścigane z urzędu, lub postępowanie upadłościowe albo też postępowanie o ubezwłasnowolnienie, nie można zawrzeć umowy, zawierającej stosunek służbowy (§ 5).

(4) Zawarcie umowy, zawierającej stosunek służbowy (§ 5) z osobami, wydalonymi ze służby państwowej lub karanymi sądowo, wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, mimo ustania niezdolności do zajmowania stanowisk w służbie państwowej w myśl ustaw karnych. Ograniczenie to nie stosuje się do osób, karanych za wykroczenia.

(5) Umowa, zawierająca stosunek służbowy, będzie uznana za nieważną, jeżeli jej zawarcie nastąpiło na podstawie dokumentów fałszywych lub nieważnych, albo wyjdą najaw okoliczności, niedopuszczające w myśl obowiązujących przepisów do zawiazania stosunku służbowego.

§ 5. Stosunek służbowy (przyjęcie do służby przygotowawczej w Policji Państwowej) kandydatów kontraktowych zawiązuje się z chwilą podpisania umowy.

§ 6. (1) Objęcie służby następuje w dniu, oznaczonym w umowie.

(2) Jeżeli kandydat kontraktowy w ciągu 7 dni od dnia, oznaczonego w umowie, nie zgłosi się do objęcia służby i nie usprawiedliwi zwłoki, umowa traci swą ważność z winy kandydata kontraktowego.

§ 7. Czas służby liczy się od dnia rzeczywistego jej objęcia.

§ 8. (1) Przyjęty do służby składa przed przełożonym policyjnym, podpisującym z nim umowę, przyrzeczenie służbowe w następującym brzmieniu:

„Przyrzekam na powierzonym mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma, władzy zwierzchniej

Państwa Polskiego wierności dochować, obowiązki swoje spełniać gorliwie i sumiennie, rozkazy i polecenia swych władz wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować, przepisów prawa strzec pilnie, wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu. Tak mi, Panie Boże, dopomóż".

(2) Złożenie przyrzeczenia służbowego powinno być stwierdzone w odpowiednim protokole, załączonym do akt osobistych kandydata kontraktowego.

Rozdział III.

Obowiązki.

§ 9. (1) Kandydat kontraktowy jest obywatelem, którego Państwo darzy szczególnem zaufaniem, dopuszczając go do służby przygotowawczej w Policji Państwowej.

(2) Kandydata kontraktowego obowiązuje wierność wobec Rzeczypospolitej, posłuszeństwo wobec przełożonych, uszanowanie starszych stopniem służbowym, poszanowanie prawa, gorliwość, sumiennosc i bezstronność w wykonywaniu obowiązku.

(3) Kandydaci kontraktowi w zakresie dyscypliny podlegają obowiązkom szeregowych Policji Państwowej, zawartym w Tymczasowej Instrukcji służbowej dla Policji Państwowej.

§ 10. (1) Kandydaci kontraktowi podlegają służbowo wyłącznie przełożonym policyjnym, pod których rozkazy zostali oddani w trybie, przewidzianym organizacją policji.

(2) Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej są starszymi stopniem służbowym w stosunku do kandydatów kontraktowych.

§ 11. (1) Kandydaci kontraktowi obowiązani są przygotowywać się do służby policyjnej przez praktyczne i teoretyczne szkolenie.

(2) Zasady i sposób szkolenia ustala Komendant Główny Policji Państwowej.

(3) Kandydaci kontraktowi mogą być użyci w odpowiednich oddziałach zwartych do ochrony organów policyjnych, dokonywających czynności służbowych, i do pokonania oporu, na który te organa w czasie czynności służbowych natrafiają.

§ 12. Kandydaci kontraktowi obowiązani są donieść natychmiast władzy przełożonej o każdej przeszkodzie do pełnienia służby. Władza może zażądać udowodnienia tej przeszkody, a w przypadku choroby poddać kandydata kontraktowego badaniu lekarskiemu.

§ 13. (1) Kandydaci kontraktowi obowiązani są zachować w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powzięli wiadomość dzięki swemu stanowisku służbowemu lub dowiedzieli się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych bezpośrednio lub pośrednio, jeżeli sprawy takie uznane są za poufne lub gdy utrzymania ich w tajemnicy wymaga dobro publiczne albo inne względy służbowe.

(2) Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec każdego, komu kandydaci kontraktowi nie są obo-

wiązani donosić o tych sprawach służbowo. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie służby przygotowawczej, jako też po rozwiązaniu lub zmianie stosunku służbowego z jakiegokolwiek powodu.

(3) Od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić obecna lub ostatecznie przełożona władza.

(4) Kodeks postępowania karnego określa warunki i tryb zwolnienia od tajemnicy w postępowaniu karnem.

§ 14. (1) Kandydaci kontraktowi zasadniczo podlegają skoszarczeniu.

(2) W razie rozwiązania stosunku służbowego lub przeniesienia do innej miejscowości kandydaci kontraktowi obowiązani są na żądanie władzy przełożonej natychmiast opuścić koszary.

(3) Jeżeli warunki służbowe tego wymagają, przełożona władza może zarządzić ograniczenie wydania się kandydatów kontraktowych z siedziby bądź rejonu służbowego.

§ 15. Kandydatom kontraktowym nie wolno należeć do związków i stowarzyszeń bez zezwolenia władzy przełożonej.

§ 16. Dla zawarcia małżeństwa kandydaci kontraktowi obowiązani są otrzymać zezwolenie władzy przełożonej.

Rozdział IV.

Prawa.

§ 17. Kandydaci kontraktowi otrzymują jako wynagrodzenie:

- a) żołd — w wysokości 8 gr dziennie, płatny dekadami, zdołu,
- b) dodatek służbowy — w wysokości 45 zł miesięcznie, płatny zgóry,
- c) wyżywienie w naturze — według norm, ustalonych dla szeregowych armji,
- d) umundurowanie,
- e) bieliznę,
- f) zakwaterowanie w koszarach.

§ 18. Po roku służby przygotowawczej kandydaci kontraktowi uzyskują prawo do 14-dniowego urlopu wypoczynkowego.

§ 19. (1) W czasie urlopu kandydat kontraktowy nie otrzymuje wyżywienia ani w naturze ani równowartości w gotówce.

(2) Termin rozpoczęcia urlopu ustala właściwy przełożony zależnie od warunków służbowych.

(3) Jeżeli służba tego wymaga, właściwy przełożony może wezwać urlopowanego do natychmiastowego powrotu. Udowodnione koszty przejazdu w obie strony, spowodowane odwołaniem z urlopu, ponosi Skarb Państwa.

§ 20. (1) Kandydaci kontraktowi mogą otrzymać urlop dla załatwienia spraw osobistych, ro-

dzinnych i majątkowych, nieprzekraczający jednora-
zowo 3-ch dni; termin ten może być przedłużony tyl-
ko w przypadkach wyjątkowych.

(2) Urlopy takie nie są wliczane do wymiaru
urlopu wypoczynkowego.

Rozdział V.

Zmiany w stosunku służbowym.

§ 21. Po przesłuzeniu co najmniej 3 miesięcy
w służbie przygotowawczej kandydaci kontraktowi,
posiadający odpowiednie kwalifikacje, mogą być w
miarę wolnych etatów osobowych mianowani po-
sterunkowymi Policji Państwowej.

§ 22. (1) Przeniesienie kandydata kontraktow-
wego do innej miejscowości albo na inne stanowisko
służbowe może nastąpić z urzędu w interesie służby.

(2) Przeniesienie zarządza Komendant Główny
Policji Państwowej.

(3) Koszty przejazdu kolejną ponosi Skarb Pań-
stwa.

§ 23. (1) W razie potrzeby czasowego użycia
kandydata kontraktowego do służby poza miejscem
jego stałego przydziału właściwy przełożony zarzą-
dza odkomenderowanie bądź delegację służbową do
miejscza przeznaczenia.

(2) Udowodnione koszta przejazdu odkomende-
rowanych bądź delegowanych ponosi Skarb Pań-
stwa.

(3) Za czas odkomenderowania bądź delegacji
kandydatom kontraktowym nie służy żadne dodat-
kowe wynagrodzenie poza określonym w ust. (2).

§ 24. (1) Stosunek kontraktowy ustaje:

- a) w razie mianowania kandydata kontraktow-
wego szeregowym Policji Państwowej (§ 21),
- b) w przypadku niezgłoszenia się do objęcia
służby w czasie, oznaczonym w umowie
(§ 6, ust. 2),
- c) w razie niepełnienia obowiązków służbo-
wych ponad 3 miesiące, jeżeli niezdolność
do służby powstała powodu choroby lub
wypadku, które nie pozostają w związku
przyczynowym ze służbą,
- d) w razie utraty przez kandydata kontraktow-
ego jednego z warunków, przewidzianych
w § 4 ust. (1) pkt. a), f) i g), lub zawarcia
bez zezwolenia związku małżeńskiego,
- e) w przypadku popełnienia zbrodni lub wy-
stępku.

(2) Stosunek kontraktowy może ustać, jeżeli
kandydat kontraktowy zostanie ukarany aresztem
ponad 5 dni (§ 28).

Rozdział VI.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

§ 25. Kandydaci kontraktowi, którzy przez
czyn, zaniechanie lub zaniedbanie w służbie lub po-

za służbą naruszają przyjęte w umowie warunki, po-
ciągani są do odpowiedzialności dyscyplinarnej, nie-
zależnie od ewentualnej odpowiedzialności sądowej,
karnej lub cywilnej.

§ 26. W postępowaniu dyscyplinarnym nakła-
da się następujące kary dyscyplinarne:

- a) upomnienie,
- b) nagana,
- c) areszt od 1 do 14 dni.

§ 27. Kandydaci kontraktowi tracą prawo do
dodatku służbowego za czas odbywania kary aresz-
tu dyscyplinarnego; za każdą pełną dobę odbywania
kary odlicza się po 1 zł 50 gr od dodatku służbowego
przy najbliższej wypłacie tego dodatku.

§ 28. W przypadku orzeczenia kary aresztu
ponad 5 dni może Komendant Główny Policji Pań-
stwowej orzec rozwiązanie stosunku kontraktowego
w myśl § 24 ust. (2), na podstawie wyników zarzą-
dzonego dochodzenia.

§ 29. (1) Minister Spraw Wewnętrznych posia-
da pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do
wszystkich kandydatów kontraktowych.

(2) Taki sam zakres praw dyscyplinarnych w
stosunku do wszystkich kandydatów kontraktowych
posiada Komendant Główny Policji Państwowej.

§ 30. Kary dyscyplinarne (§ 26 lit. a-c) orze-
kają właściwi przełożeni w stopniach oficerów Po-
licji Państwowej, odpowiedzialni za dyscyplinę w po-
wierzonych im jednostkach.

§ 31. (1) Dowódcy oddziałów w składzie więk-
szym niż kompania i dowódcy kompanij, zorganizow-
wanych z kandydatów kontraktowych na zasadzie
art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U.
R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27), powołanego w art. 138
b ust. (1) tegoż rozporządzenia w brzmieniu dekretu
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia
1936 r. w sprawie zmiany przepisów o Policji Pań-
stwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226), mają prawo
nakładania na kandydatów kontraktowych następu-
jących kar dyscyplinarnych:

- a) upomnienia,
- b) nagany,
- c) aresztu od 1 do 5 dni.

(2) Dowódcy samodzielnie działających pluto-
nów, wydzielonych z oddziałów, zorganizowanych na
podstawie przepisów, powołanych w ust. (1), mają
prawo nakładania na kandydatów kontraktowych na-
stępujących kar dyscyplinarnych:

- a) upomnienia,
- b) nagany,
- c) aresztu od 1 do 3 dni.

§ 32. Od orzeczenia kary dyscyplinarnej niema
odwołania.

§ 33. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego należy do kompetencji przełożonych policyjnych i następuje bądź z ich własnej inicjatywy, bądź na żądanie rządowych władz administracji ogólnej albo władz sądowych lub prokuratorskich.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

§ 34. Szczegółowe zarządzenia w ramach rozporządzenia niniejszego, a w szczególności z zakresu uzupełnienia, uzbrojenia, wyszkolenia, dyscypliny i technicznego wykonywania służby, zarówno w oddziałach, zorganizowanych na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27), powołanego w art. 138 b ust. (1) tegoż rozporządzenia w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany przepisów o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226), jako też i poza temi oddziałami — wydaje Komendant Główny Policji Państwowej.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 20 kwietnia 1936 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj-Składkowski

377.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 czerwca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji w sprawie sposobu wymiaru i poboru świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), paragrafy zaś, powołane bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wymiar i pobór świadczeń w naturze na cele publiczne, dozwolone ustawą z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele

publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), przeprowadza zarząd gminny (miejski) na podstawie ogólnego planu świadczeń w naturze dla całej gminy (art. 14 ust. (2)) i w granicach najwyższego dopuszczalnego obciążenia świadczeniami w naturze, określonych w rozporządzeniu wojewody (art. 8 ust. (1) pkt. 1)).

§ 3. Przez zasadniczy podatek gruntowy, o którym mowa w ust. (1) art. 3, rozumieć należy państwowy podatek gruntowy, obliczany bez oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) i bez ulg, przewidzianych w art. 3 tejże ustawy.

§ 4. O obciążeniu obowiązkiem dostarczenia robocizny na cele drogowe lub szkolne osób fizycznych, wymienionych w art. 3 ust. (3), postanawia rada miejska, która również ustala zasady rozkładu świadczeń pomiędzy zobowiązanych do nich. Wartości tej robocizny nie wlicza się do wartości świadczeń w naturze, wymierzonych na podstawie art. 3 ust. (1) i (2).

§ 5. (1) Rozdział świadczeń w naturze pomiędzy obowiązanych do nich przeprowadza się w ten sposób, że sumę pieniężną, stanowiącą równowartość świadczeń, określoną w złotych według równowartości pieniężnej za 1 dzień robocizny pieszej (art. 9), dzieli się przez sumę podatków, stanowiących podstawę wymiaru świadczeń (art. 3 ust. (1) i (2)), przez otrzymany zaś iloraz mnoży się sumę tychże podatków, przypadającą na poszczególnych płatników, obowiązanych do świadczeń.

(2) Otrzymałą w ten sposób sumę złotych dzieli się przez równowartość pieniężną za 1 dzień robocizny pieszej, a uzyskana w wyniku tego działania liczba oznacza ilość dni robocizny pieszej, należnej od obowiązanego.

(3) Dla posiadaczy środków przewozowych całość lub część świadczeń w robociznie pieszej może być przeliczona na świadczenia w robociznie zaprzęgowej przy zastępowaniu norm, określonych przez wojewodę na podstawie art. 8 ust. (1) pkt. 3).

(4) Ułamki jednostek wymiaru mniejsze od połowy odrzuca się, a równe połowie i większe od niej zaokrągla się wzwyż do całkowitej jednostki.

§ 6. Jeżeli na obszarze gminy wprowadza się świadczenia w naturze celem wykonania meljoracji wodnych lub też wznoszenia budynków gminnych lub gromadzkich, mających służyć na pomieszczenie szkół powszechnych oraz mieszkań dla nauczycieli i do świadczeń tych — w myśl art. 4 — pociąga się tylko mieszkańców niektórych gromad lub też tylko grupy osób interesowanych, wówczas zarząd gminy wymierzy przedewszystkiem te specjalne świadczenia gromadom bądź grupom osób interesowanych, przyczem gromady takie lub osoby obciążone może świadczeniami na inne jeszcze cele, dozwolone w ustawie z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 204), jedynie w granicach najwyższego dopuszczalnego obciążenia, określonego w rozporządzeniu wojewody (art. 8 ust. (1) pkt. 1)).